

sind ep olle ennam ollemaš Ma peäl; ärge fogguge enneštele warrandust Ma peäl, ei enneštele egga omma laštele, agga fogguge enneštele warrandust taewas. Beretage keik omma murret omma taewasše Jēsa peäle, sest Ta murretses teie eest, ja annab teile keik, miš teile ja teie laštele tarwiš. Agga kui teie ka iše tahhate nende ette murretseda, siis andke waēštele; sest „keš kehwa peäle armo heidab, se laenab Jehowale, ja se tašsub temma kätte, miš ta head teinud.“ Ja ehk kül Jēsand, nenda kui jo ütlesin, mittokord pitka peäle laenab, siiski on Temma tru kättetašsija, ja peab head meles. Rågitalkse ühhest waggast mehhest, et ta ka ükskord ühhe kehwaale kahhe rubla wäärt rahha on annud. Päärast on ta iše rahhast kord ilma olnud, kui tarwiš, ja ep olle teadnud, kust wdтта. Ta siis on omma kambrikesse lainud, ja omma pdlwele mahha langenud, ja lapselikult ütelnud:

Armas Jummal! laenasin Sulle korra ka kahhe rubla wäärt rahha, agga ep olle Samulle sedda weel mitte kättemaksnud, ja nüüd Sa tead, et mul seförd sedda tarwiš — ja sai agga ütelnud, kohhe siis todi temmale rahha, ja seält, kust ta ep olleš foggone möttelnud, egga ootnud. Ka kunnigaš Lawet ütles 37 laulus: „Ma ollen noor olnud, ollen ka wannaks sanud, agga ma polle mitte näinud, et se, keš dige, on mahhajäetud, ja et temma suggu on leiba otsinud. Agga päwa on ta armolinne, ja laenab wälja, ja ta suggu on õnnistud.“ Agga sedda on kül kuulda olnud, et on suurt warra kokkopandud, ja on laštele sedda jäetud; agga et nemmad siiski keigest ilma on jänud, ja ep olle olnud, mišga mulda neid panna. Teada se wist iggamehhel, ja mitmest ka silmaga nähtud. Ja siiski ei tahha sa parreminne ommade eest murret kanda, egga õnsamaks neid tehha? Paljo on